

[Elisabeth Bruun Olesen]

Situationen er altså så grotesk, at der end ikke er lagerplads nok i EF, men at man har måttet leje plads i både Østrig og Schweiz, og som jeg sagde før og andre har været inde på, ville det for så vidt være billigere at destruere varerne, nogle af dem i hvert tilfælde, end at opmagasinere dem.

Men selv om lagerkapaciteten for korn f.eks. er vokset meget i de seneste år, er der ikke lagerkapacitet nok til at rumme overskuddet. Mange store kornproducenter har med støtte fra det offentlige bygget kornmagasiner, som de udlejer til oplagringsmyndighederne. Det indbringer i mange tilfælde ejerne en leje, der overstiger fortjenesten, som er opnået ved produktionen af det korn, der nu ligger på lageret. Det korn, EF ikke har plads til at opmagasinere, sælger man så på verdensmarkedet med et stort økonomisk tab for EF, der skal betale forskellen mellem den høje kornpris i EF og den lavere pris på verdensmarkedet.

Det gør, at hele verdensmarkedet kommer ud i en grotesk situation, for USA har også for meget korn. USA oversvømmer derfor også verdensmarkedet med mængder af overskudskorn med offentlige midler i halen. Verdensmarkedsprisen bliver så endnu lavere, og USA og EF har fået bragt sig selv i en situation, hvor kampen om markedsandele vindes af den part, der har flest offentlige midler til at bringe kornprisen ned med. Det er i sandhed en absurd situation, der får én til at tænke på et stykke surrealistisk teater.

Ulandene er selvfølgelig meget utilfredse med den forvridding af verdenshandelen, som USAs og EFs politik fører med sig. Denne kritik støttes af et tal fra UNCTAD-årbogen for 1986. Heri anslår man, at landene i den tredje verden i perioden fra 1981 til 1984 har mistet eksportindtægter på 23 mia. dollars som følge af de forvriddinger af verdenshandelen, som statsstøtten til eksport af landbrugsprodukter fra EF og USA har givet anledning til.

I de sidste 10 år er EFs selvforsyningsgrad vedrørende landbrugsprodukter steget meget, meget kraftigt. Hvis vi tager sukker som eksempel, var selvforsyningsgraden i 1973-74 på 90 pct. Den var i 1983 oppe på 141 pct., hvilket så har ført med sig, at EF dumper sukker på verdensmarkedet – med det resultat, at plantagearbejdere i den tredje verden mister deres arbejde og i mange tilfælde

kommer ud i en situation, hvor sulten truer. På den måde bliver produktionen stort set brugt som et våben imod den tredje verden.

Produktionen skal altså ned, så den voldsomme overskudsproduktion stoppes. Der er tidligere i dag under den foregående debat blevet diskuteret meget landbrug. Jeg skal bare kort her sige, at VS mener, at der skal ske en total omlægning af landbruget, så der bliver dyrket efter økologiske principper, så vi får en større andel af kvalitetsprodukter med mindre produktion.

Her mener vi, at Danmark selvfølgelig burde gå i spidsen, men samtidig presse på for, at også de andre EF-lande tilrettelægger produktionen på en sådan måde, at økologisk forsvarlige dyrkningsmetoder fremmes.

Vi skal altså fremme en produktionsudvikling i landbruget, der omlægger den kæmpestore produktion, som brugen af kunstgødning og pesticider m.m. har ført med sig, og som samtidig har givet katastrofale miljøproblemer, til en mere miljøvenlig og rigtig produktion, som samtidig gør, at miljøet ikke bliver forurennet. Her og nu skal vi selvfølgelig i EF presse på for at få sat kvoterne ned og få sænket priserne.

VS kan støtte det forslag om motiveret dagsorden, som SF er kommet med. Vi mener, at det forholdsvis præcist siger, hvordan der skal skæres ned. Vi mener, at det er godt, at elementet de økologisk forsvarlige dyrkningsmetoder er med, men til det led, der handler om at støtte den hurtigst mulige lagerafvikling uden at skade ulandene, vil vi sige, at vi læser det på den måde, at lagerafviklingen ikke skal betales af de danske skatteydere.

Der er selvfølgelig både en fysisk og en regnskabsmæssig afvikling af de eksisterende lagre. Lagrene må nedskrives, men vi mener ikke, at afviklingen af disse lagre skal belaste de danske skatteydere; de har ikke været med i hele dette cirkus eller haft nogen medindflydelse og skal af den grund heller ikke betale.

Så har jeg nogle spørgsmål til ministeren. Hvor mange tons korn, smør og oksekød osv. har den danske stat egentlig købt gennem årene og oplagret på EFs vegne? Det spørgsmål kan man faktisk ikke få besvaret gennem regnskaber over det offentlige forbrug, via statsregnskabet f.eks. – selv om det er staten, der lægger pengene ud – fordi EF-